

بررسی ژنتیکی خصوصیات ریشه درگندم پائیزه

عبدالمجید رضائی

استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان

تاریخ وصول نهم اردیبهشت ماه ۱۳۶۸

چکیده

از روش تلاقیهای دی آلل بین ۸ رقم گندم به منظور بررسی تعداد، طول و وزن خشک ریشه در دو مرحله رشد چهاربرگی و بخوشه رفتن و برآورد قابلیت‌های ترکیب پذیری عمومی (GCA) و خصوصی (SCA) و نوع اثرات ژنتیکی این صفات استفاده شد. آمار حاصل به روشهای هالور و میراندا و مدل ۱ روش ۴ گریفینگ تجزیه و تحلیل گردید. همچنین از روش جینکزهیمن برای برآورد پارامترهای ژنتیکی وزن خشک ریشه در مرحله بخوشه رفتن استفاده شد.

میانگین مربعات GCA و SCA برای اکثر صفات معنی دار بود. برای کلیه صفات بجز طول ریشه واریانس GCA دو برابر SCA بود. بنابراین استنباط گردید که صفات مورد بررسی توسط اثرات افزایشی و غیر افزایشی ژنها و با سهم بیشتر اثرات افزایشی کنترل می‌گردند. با توجه به اثرات معنی دار، مثبت و بالای GCA ارقام اصفهان، سرداری و اروند بترتیب برای بهبود تعداد، طول و وزن خشک ریشه در مرحله چهاربرگی و ارقام مغان، آذر و امید بترتیب برای بهبود این صفات در مرحله بخوشه رفتن شناسائی شدند. همچنین با توجه به اثرات SCA تلاقیهای اروند × سرداری، مغان × رشید و امید × اصفهان بترتیب برای بهبود صفات مزبور در مرحله چهاربرگی و تلاقیهای مغان × آذر، سرداری × مغان و امید × رشید نیز بترتیب برای بهبود تعداد، طول و وزن خشک ریشه در مرحله بخوشه رفتن بعنوان بهترین تلاقیها معرفی گردیدند. وزن خشک ریشه در مرحله بخوشه رفتن توسط اثرات افزایشی ژنها و ژنهای با غلبه جزئی کنترل می‌گردد. ارقام امید و مغان بترتیب دارای حداکثر ژنهای نهفته و بارز می‌باشند. اثر افزایشی ژنها و برآوردهای بالای وراثت پذیری مبین بازده بالای انتخاب برای وزن خشک ریشه در مرحله بخوشه رفتن می‌باشند.

سقدمه

توپیستین و همکاران (۲۲) مشاهده نمودند که در مرحله چهاربرگی رقم گندم مقاوم به خشکی دارای ریشه طویل تر و حجم ریشه بیشتری نسبت به رقم دیگر بود. علیرغم وجود مطالعات فراوان برای تعیین خصوصیات مرفولوژیکی، فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی مرتبط با مقاومت به خشکی، اطلاعات محدودی در رابطه

در چندین گونه گیاهی مقاومت به خشکی و عملکرد بالا به رشد بیشتر ریشه و خصوصیات آن ربط داده شده است (۴، ۷، ۱۲، ۱۳، ۱۶، ۱۷ و ۲۰). گورنی و پاتینا (۸) اظهار داشتند که در جو بهاره خصوصیات ریشه در مرحله چهاربرگی با پتانسیل عملکرد همبستگی دارد.

با وراثت پذیری و ماهیت ژنتیکی این خصوصیت و سایر صفات مرتبط با آن و خصوصاً " مشخصات ریشه و جسد" دارد (۱۲). شاید عامل اصلی در رابطه با مورد اخیر مشکلی کار و نبودن روش دقیق برای اندازه گیریهای مختلف در ریشه باشد. وجود تنوع ژنتیکی و امکان انتخاب برای وزن خشک ریشه در ذرت (۱۳)، تعداد، طول و وزن خشک ریشه در گندم (۱۵ و ۲۱) و طول، تعداد، وزن خشک و حجم ریشه در برنج، جو، یولاف و یونجه (۲، ۴، ۵، ۶ و ۱۹) و وجود هتروزیس برای طول و حجم ریشه در سورگوم (۳) و وزن ریشه در تنباکو (۱) گزارش شده است. اکاناپاک و همکاران (۷) سهم اثرات افزایشی و غلبه ژنها در کنترل ژنتیکی ۶ خصوصیت ریشه در برنج را مساوی دانسته اند. این محققین وراثت پذیری خصوصی برای ضخامت، وزن خشک و طول ریشه را توسط رگرسیون نتاج و والد و رگرسیون F_2 و F_3 بین ۴۴ تا ۹۲ درصد برآورد نموده اند. مونیو و ویتینگتون (۱۵) تنوع مشاهده شده در خصوصیات ریشه گندم را بـه پـلی ژنها و یک ژن اصلی که طول دوره رشد رویشی را کنترل می نماید ربط داده اند. این محققین تسوارث خصوصیات مرتبط با سیستم گسترش ریشه را با اثرات افزایشی ژنها مرتبط دانسته و گزارش نموده اند که خصوصیات والدین به نتاج حاصل از تلاقی انتقال می یابد. هورد (۱۲) از تلاقی یک رقم گندم دوروم کسد دارای ریشه گسترده ای بود با یک رقم با عملکرد بالا و مقاوم به بیماری موفق به انتخاب دو وارینه پرمحصول و با ریشه گسترده و مقاوم به خشکی و بیماری گردید. این بررسی نظریه محدود بودن اطلاعات مربوط به خصوصیات ژنتیکی ریشه در گندم انجام پذیرفته است و اهداف عمده آن عبارتند از: ۱- اندازه گیری تعداد، طول و وزن خشک ریشه در دو مرحله چهاربرگی و بخوشه

رفتن در ۸ رقم گندم پائیزه و F_1 های آنها، ۲- برآورد قابلیت های ترکیب پذیری عمومی و خصوصی این صفات، ۳- مطالعه پارامترهای ژنتیکی وزن خشک ریشه در مرحله بخوشه رفتن و ۴- استنتاج بهترین روش به نسلزادی و بهبود بخشیدن به صفات مزبور.

مواد و روشها

به منظور انجام این مطالعه از روش تلاقیهای دی آل بین ۸ رقم گندم بنامهای آذر، اروند، اصفهان، امید، رشید، سبلان، سرداری و مغان استفاده شد. طی زمستان ۱۳۶۴ و بهار ۱۳۶۵ کلیه تلاقیهای ممکن بین ارقام فوق در گلخانه دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان انجام شد. والدین تلاقیها و مخلوط مساوی از بذور F_1 تلاقیهای معکوس جمعا ۲۶ ژنوتیپ را برای مطالعه خصوصیات ریشه تشکیل دادند. از آنجائیکه اثرات پایه مادری و تلاقیهای معکوس در غلات گزارش نشده اند (۷، ۱۰، ۱۵ و ۲۱) و به منظور برطرف کردن احتمال وجود چنین اثراتی، تلاقیهای معکوس تهیه ولی مخلوط شدند. درپائیز ۱۳۶۶ بذور مزبور در گلدانهایی به قطر ۳۰ سانتیمتر و بلندی ۶۰ سانتیمتر و در مخلوطی از خاک، ماسه، کود حیوانی پوسیده و خاک برگ به ترتیب به نسبت ۱:۲:۱:۱ کاشته شدند. در هر گلدان یک بذر کاشته شد. گلدانها به منظور بهاره سازی تا اول دی در خارج از گلخانه نگهداری شدند و سپس در گلخانه در تحت شرایط مناسب نور و حرارت قرار گرفتند. آبدهی به گلدانها به محض خشک شدن سطح خاک انجام گرفت. در مراحل ساقه دهی، بخوشه رفتن و پر شدن دانه معادل ۱ گرم کود اوره به هر گلدان اضافه شد. برای جلوگیری از خوابیدگی گیاهان از چوب نی بعنوان قیسم استفاده گردید. برای

$$\widehat{\text{var}}(g_i) = \frac{P-1}{P(P-2)} \sigma^2$$

$$\widehat{\text{var}}(s_{ij}) = \frac{P-3}{P-1} \sigma^2$$

در این فرمولها P تعداد والد و σ^2 مساوی با واریانس خطا تقسیم بر تعداد تکرار است. بمنظور مطالعه جامعتر و برآورد پارامترهای ژنتیکی وزن خشک ریشه در مرحله بخوشه رفتن از روش جینکز هیمین (۱۴) برای تجزیه و تحلیل تلاقیهای دی آلل استفاده شد. با فرض عدم وجود تفاوت بین تلاقیهای معکوس جدول مقارن $P \times P$ که هر ردیف آن مربوط به یک والد است تنظیم گردید. در این جدول از میانگین تکرارهای هر والد یا هر تلاقی استفاده شد. پس از محاسبه واریانس هر ردیف یا هر والد (V_r) و کواریانس نتاج هر ردیف با والد مشترک (W_r)، مشخصات خط رگرسیون V_r روی W_r تعیین شد و با توجه به واریانس والدها (V_p) معادله سهمی محدود کننده ($W_r^2 = V_p V_r$) بدست آمد. سپس میانگین کواریانس والدین و نتاج آنها در هر ردیف (W_r)، واریانس میانگینهای ردیفها (V_r)، میانگین واریانس ردیفها (V_r) و میانگینهای والدها (m_{10}) و نتاج (m_{11}) محاسبه گردید. با توجه به شاخصهای فوق پارامترهای D, H_1, H_2, F و h محاسبه گردیدند.

نتایج و بحث

تفاوت بین والدها برای کلیه خصوصیات از نظر آماری معنی دار بود (جدول ۱). میانگینهای تعداد، طول و وزن خشک ریشه در دو مرحله رشد چهاربرگسی و بخوشه رفتن در جدول ۲ ارائه شده اند. در مرحله چهاربرگی رقم مغان دارای بیشترین تعداد، طویل ترین طول و بالاترین وزن خشک ریشه و رقم رشید تقریباً "حائز پائین ترین سطوح این خصوصیات بود. در مرحله بخوشه رفتن نیز رقم امید دارای بالاترین میانگینهای تعداد

جلوگیری از خسارت شته^۱ و کنترل سفیدک سطحی^۲ در مواقع ضروری بترتیب از محلول یک در هزار امولسیون ۲۰ درصد متاسیستوکس و پودر وتابل ۲۵ درصد کاراتان به نسبت ۱/۵ در هزار استفاده شد. این بررسی بصورت طرح کاملاً تصادفی با ۴ تکرار پیاده شد. آمار برداری از تعداد، طول و وزن ریشه در ۲ مرحله چهاربرگسی و بخوشه رفتن انجام شد. برای اندازه گیری خصوصیات مزبور در ابتدا خاک اطراف ریشه با دقت کافی بوسیله آب شستشو شد و سپس ذرات باقیمانده و چسبیده به ریشه ها با دست جمع آوری گردیدند. ریشه ها پس از شمارش تعداد و اندازه گیری طول آنها (بر حسب سانتیمتر) به مدت ۴۸ ساعت در حرارت ۶۰ درجه سانتیگراد خشک شدند و سپس وزن آنها بر حسب گرم تعیین گردید. آمار حاصل بر اساس روش پیشنهادی هالورو میراندا (۱۱) تجزیه و تحلیل گردید. بدین ترتیب جمع مربعات ژنوتیپها (والدها و تلاقیها) سه جزء مربوط به والدها، تلاقیها و والدها در برابر تلاقیها تفکیک گردید. همچنین جمع مربعات تلاقیها با استفاده از فرمولهای مدل ۱ در روش گریفینگ (۱۰) به ۲ جزء مربوط به قابلیت های ترکیب پذیری عمومی (GCA) و خصوصی (SCA) تفکیک شد. اثرات GCA برای هر والد و SCA برای هر تلاقی محاسبه گردید. در آزمونهای F به منظور تعیین معنی دار بودن یا نبودن منابع تغییرات از خطای آزمایش در تجزیه واریانس ژنوتیپها استفاده شد. برای آزمون معنی دار بودن یا نبودن منابع اثرات قابلیت های ترکیب پذیری عمومی و خصوصی از برآورد واریانس این اثرات [بترتیب $\widehat{\text{var}}(g_i)$ و $\widehat{\text{var}}(s_{ij})$ طبق فرمولهای زیر استفاده گردید (۱۰).

جدول ۱- تجزیه واریانس طول، تعداد و وزن خشک ریشه ۳۶ ژنوتیپ گندم (۸ والد و ۲۸ هیبرید F_۱ حاصل از تلاقی آنها) در دو مرحله رشد چهاربرگی و بخوشه رفتن.

میانگین مربعات									
منابع تغییرات	درجات آزادی	تعداد ریشه در مرحله	طول ریشه در مرحله		بخوشه رفتن		تعداد ریشه در مرحله	چهاربرگی	منابع تغییرات
			وزن خشک ریشه در مرحله	چهاربرگی	بخوشه رفتن	چهاربرگی			
ژنوتیپها	۳۵	۸/۴***	۲۶۵/۱***	۵/۲۲***	۱۰۹/۱***	۰/۶۵***	۱/۷۸***	والدها	
والدها	۷	۱۳/۰***	۴۱۳/۸***	۱۲/۲۵***	۱۰۶/۷*	۱/۴۱***	۳/۰۶***	والدها در برابر تلاقیها	
تلاقیها	۲۷	۲۷/۵***	۹۵/۶***	۵/۴۵	۱/۹	۰/۷۳***	۰/۱۸		
		۶/۵***	۲۲۱/۲*	۳/۳۹*	۱۱۳/۷***	۰/۴۵***	۱/۵۰***		
	۷	۹/۷***	۳۳۱/۵***	۳/۱۸	۱۱۴/۰*	۰/۱۸*	۲/۴۰***	GCA	
	۲۰	۵/۴***	۱۸۲/۶*	۳/۴۶*	۱۱۳/۶***	۰/۵۴***	۱/۱۹***	SCA	
خطا	۱۰۸	۳/۲	۵۶/۱	۱/۸۰	۴۶/۹	۰/۰۷	۰/۲۷		

* و ** : بترتیب معنی دارد سطوح احتمال ۵ و ۱ درصد.

جدول ۲- میانگین* تعداد، طول و وزن خشک ریشه ۸ رقم گندم بعنوان والد در تلاقیها

در دو مرحله رشد چهاربرگی و بخوشه رفتن *

والدها	تعداد ریشه در مرحله		طول ریشه (Cm) در مرحله		وزن خشک ریشه (گرم) در مرحله	
	چهاربرگی	بخوشه رفتن	چهاربرگی	بخوشه رفتن	چهاربرگی	بخوشه رفتن
آذر	۶/۵ d	۲۱/۲ e	۸/۷ b	۳۲/۷ e	۰/۰۳ c	۰/۸۶ c
اروند	۵/۷ e	۳۳/۵ b	۶/۵ e	۳۷/۲ d	۰/۰۲ d	۰/۸۵ c
اصفهان	۷/۷ c	۲۸/۷ cd	۹/۲ b	۴۹/۳ a	۰/۰۵ b	۱/۱۸ b
امید	۷/۵ c	۵۴/۷ a	۷/۱ d	۴۵/۵ b	۰/۰۲ d	۱/۸۰ a
رشید	۵/۵ e	۲۶/۰ d	۶/۸ de	۳۷/۰ d	۰/۰۲ d	۰/۷۸ c
سبلان	۷/۲ c	۲۷/۷ cd	۸/۸ b	۴۰/۲ c	۰/۰۳ c	۰/۹۹ c
سرداری	۹/۵ b	۲۶/۷ d	۷/۸ c	۴۰/۲ c	۰/۰۲ d	۱/۱۹ b
مغان	۱۰/۷ a	۳۰/۵ c	۱۱/۹ a	۴۲/۰ c	۰/۰۷ a	۰/۹۳ c

* : میانگین ها توسط آزمون چنددامنه دانکن مقایسه شده اند و هرستون تفاوت بین هردو میانگینی که دارای یک حرف مشترک می باشند از نظر آماري در سطح احتمال يك درصد معنی دار نیست *

ووزن خشک ریشه بود و طول ریشه آن در مرتبه دوم قرار داشت. در این مرحله رشد رقم آذر کمترین تعداد و کوچکترین طول ریشه را داشت. بطور کلی وجود تفاوتها کافی بین والد ها شرط لازم برای تجزیه و تحلیل های ژنتیکی کلیه صفات را فراهم ساخت.

وجود تفاوت های معنی دار بین تلاقیها برای کلیه صفات (جدول ۱)، تفکیک واریانس تلاقیها به دو بخش قابلیت ترکیب پذیری عمومی (GCA) و خصوصی (SCA) را امکان پذیر ساخت. میانگین مربعات والد ها در برابر تلاقی ها که مبین متوسط هتروزیس یا برتری دورگها نسبت به والد ها می باشد برای تعداد و وزن خشک ریشه در مرحله چهاربرگی از نظر آماري معنی دار بود (جدول ۱). بجز میانگین مربعات GCA برای طول ریشه در مرحله چهاربرگی، کلیه میانگین های مربعات GCA و SCA از نظر آماري معنی دار بودند. میانگین مربعات GCA برای طول ریشه در هر دو مرحله رشد تقریباً مساوی با میانگین مربعات SCA و در سایر موارد تقریباً دوبرابر آن بوده است. بدین ترتیب احتمالاً می توان استنباط نمود که برای صفات اخیر اثرات افزایشی ژنها نقش موثرتری را در کنترل ژنتیکی داشته اند.

میانگین تعداد ریشه هیبریدهای F_1 در مرحله چهاربرگی بین ۶/۲ تا ۱۱/۵ و در مرحله بخوشه رفتن بین ۲۰/۵ تا ۴۲/۵ متغیر بود (جدول ۳). متوسط تعداد ریشه در مرحله چهاربرگی برای F_1 های ارقام اصفهان، مغان و اروند با هریک از ۷ رقم دیگر ۹ عدد بود. اثرات GCA برای ارقام مزبور مثبت و از نظر آماري معنی دار بوده است (جدول ۴). بیشترین تعداد ریشه در این مرحله متعلق به تلاقی اروند و سرداری بود و این تلاقی

جدول ۳- میانگین تعداد، طول و وزن خشک ریشه ۲۸ دورگه F_1 حاصل از تلاقی ۸ رقم گندم در دو مرحله رشد چهاربرگی و بخوشه رفتن.

تلاقیها	تعداد ریشه در مرحله		طول ریشه (Cm) در مرحله		وزن خشک رشد (گرم) در مرحله	
	چهاربرگی	بخوشه رفتن	چهاربرگی	بخوشه رفتن	چهاربرگی	بخوشه رفتن
آذر × اروند	۸/۲	۳۲/۰	۹/۲	۴۲/۵	۰/۰۳۱	۹/۵۹
آذر × اصفهان	۸/۲	۲۹/۷	۹/۱	۳۷/۰	۰/۰۳۳	۹/۳۲
آذر × امید	۹/۲	۴۲/۵	۹/۰	۴۸/۰	۰/۰۴۷	۵/۷۵
آذر × رشید	۷/۲	۳۲/۰	۸/۱	۳۸/۵	۰/۰۳۵	۱/۰۷
آذر × سبلان	۷/۲	۳۵/۷	۹/۰	۴۷/۲	۰/۰۳۲	۱/۲۶
آذر × سرداری	۷/۵	۲۱/۷	۹/۰	۳۵/۷	۰/۰۳۹	۱/۱۰
آذر × مغان	۱۰/۵	۴۰/۵	۹/۶	۴۶/۰	۰/۰۴۳	۰/۷۳
اروند × اصفهان	۱۱/۲	۳۳/۷	۹/۸	۴۴/۷	۰/۰۵۴	۱/۶۹
اروند × امید	۸/۰	۳۵/۷	۱۰/۲	۴۳/۲	۰/۰۴۲	۳/۴۶
اروند × رشید	۷/۲	۲۵/۷	۷/۸	۳۵/۰	۰/۰۲۵	۰/۲۲
اروند × سبلان	۹/۵	۳۳/۰	۷/۸	۴۶/۲	۰/۰۶۵	۹/۰۶
اروند × سرداری	۱۱/۵	۳۴/۲	۹/۰	۴۵/۲	۰/۰۵۱	۱/۷۲
اروند × مغان	۹/۰	۳۷/۷	۸/۱	۳۵/۷	۰/۰۳۱	۰/۸۵
اصفهان × امید	۸/۵	۳۱/۷	۹/۵	۳۳/۰	۰/۰۴۲	۲/۸۸
اصفهان × رشید	۹/۰	۳۲/۲	۸/۸	۴۳/۵	۰/۰۳۲	۰/۸۳
اصفهان × سبلان	۱۰/۲	۲۵/۵	۸/۹	۴۱/۰	۰/۰۴۴	۱/۴۶
اصفهان × سرداری	۹/۲	۳۲/۰	۹/۳	۴۰/۷	۰/۰۴۱	۱/۴۲
اصفهان × مغان	۸/۷	۳۶/۲	۷/۴	۴۱/۷	۰/۰۲۴	۱/۶۱
امید × رشید	۸/۵	۳۸/۲	۷/۴	۴۴/۵	۰/۰۴۰	۲/۴۹
امید × سبلان	۷/۵	۳۴/۲	۸/۶	۳۸/۰	۰/۰۳۴	۱/۵۴
امید × سرداری	۶/۲	۳۷/۲	۸/۹	۴۴/۷	۰/۰۳۳	۱/۰۲
امید × مغان	۸/۰	۳۴/۷	۷/۱	۳۴/۷	۰/۰۲۷	۰/۶۷
رشید × سبلان	۷/۲	۲۹/۵	۸/۷	۳۷/۷	۰/۰۲۸	۱/۸۰
رشید × سرداری	۷/۵	۲۵/۷	۹/۹	۴۱/۷	۰/۰۲۷	۹/۱۵
رشید × مغان	۹/۷	۳۴/۲	۹/۷	۳۸/۰	۰/۰۶۱	۰/۸۹
سبلان × سرداری	۸/۲	۲۰/۵	۱۱/۱	۳۵/۲	۰/۰۳۷	۹/۸۰
سبلان × مغان	۹/۲	۲۷/۵	۸/۰	۲۶/۲	۰/۰۵۱	۰/۸۲
سرداری × مغان	۹/۵	۴۰/۷	۸/۷	۴۹/۰	۰/۰۴۰	۱/۰۰
خطای استاندارد	۰/۳۲	۱/۳۲	۰/۲۴	۱/۲۱	۰/۰۰۱	۰/۰۹

جدول ۴- برآوردهای قابلیت ترکیب پذیری عمومی (GCA) و قابلیت ترکیب پذیری خصوصی (SCA) برای تعداد ریشه در مراحل چهاربرگی (بالای قطر) و بخوشه رفتن (پائین قطر)

والدها	اثرات SCA								اثرات GCA در مرحله ۴ برگسی
	آذر	اروند	اصفهان	امید	رشید	سبلان	سرداری	مغان	
آذر	۰/۷۱	-۰/۷۹	۱/۷۴*	۰/۳۴	-۰/۸۰	-۰/۶۳	۱/۵۳	-۰/۳۹	
اروند	-۳/۳۵	۱/۱۲	-۰/۵۹	-۱/۴۲	۰/۳۷	۲/۲۹**	-۱/۰۵	۰/۷۰*	
اصفهان	-۵/۳۹	۳/۹۴	-۰/۱۷	۰/۲۴	۱/۰۴	-۰/۰۴	-۱/۳۸	۰/۷۸*	
امید	۱/۶۹	۰/۲۸	-۳/۷۶	۱/۲۸	-۰/۱۷	-۱/۵۱	-۰/۵۹	۰/۷۶*	
رشید	-۲/۰۶	-۳/۵۱	۳/۱۹	۳/۵۲	-۰/۵۱	-۰/۳۳	۱/۰۸	-۰/۶۸	
سبلان	۳/۰۳	۵/۶۱	-۱/۶۸	۱/۹۰	۲/۸۶	-۰/۰۵	۰/۱۲	-۰/۲۲	
سرداری	-۱۱/۹۳*	۵/۹۰	۳/۸۶	۳/۴۵	-۱/۸۵	-۵/۲۲	۰/۲۹	-۰/۱۴	
مغان	۱۸/۵۷**	-۸/۸۵	-۰/۱۳	-۷/۳۱	-۱/۶۰	-۶/۴۷	۵/۸۲	۰/۷۰*	
اثرات GCA در مرحله بخوشه رفتن	۳/۸۲**	-۱/۵۱	-۱/۷۲	۳/۹۴**	-۲/۲۷	-۴/۱۴	-۳/۱۸	۵/۰۷**	

* و **: بترتیب معنی دار در سطوح احتمال ۵ و ۱ درصد.

اروند × سرداری و اروند × سبلان بالاترین اثرات مثبت SCA را نشان داده اند. برای تعداد ریشه در مرحله بخوشه رفتن نیز اثرات SCA برای ۱۴ تلاقی مثبت بوده است. میانگین طول ریشه هیبریدهای F_1 در مرحله چهار-برگی بین ۷/۱ تا ۱۱/۱ سانتیمتر و در مرحله بخوشه رفتن بین ۲۶/۲ تا ۴۹/۰ سانتیمتر متغیر بود (جدول ۳). متوسط طول ریشه در مرحله چهاربرگی برای F_1 های ارقام سرداری، آذر و اصفهان با هر یک از ۷ رقم دیگر بترتیب برابر ۹/۴، ۹/۰ و ۹/۰ سانتیمتر بود. اثرات GCA برای ارقام مزبور مثبت و بیشتر از سایر ارقام بوده است (جدول ۵) ولی تنها برای رقم سرداری از نظر

بالاترین مقدار SCA را نشان داد. از بین ۲۸ اثر SCA تعداد ۱۳ اثر مثبت و بقیه منفی بوده اند. بطور کلی تعداد اثرات مثبت SCA برای F_1 های که یکی از والدین آنها اصفهان، مغان و اروند بوده است بیشتر از سایر والدها می باشد. متوسط تعداد ریشه در مرحله بخوشه رفتن برای F_1 های ارقام امید، مغان و آذر با هر یک از ۷ رقم دیگر بترتیب ۳۶/۴، ۳۴/۵ و ۳۲/۴ عدد محاسبه گردید. اثرات GCA برای ارقام مزبور مثبت و از نظر آماری معنی دار بوده است (جدول ۴). بیشترین تعداد ریشه در این مرحله متعلق به تلاقیهای آذر × امید، مغان × سرداری و آذر × مغان بود. دو تلاقی اخیر به انضمام تلاقیهای

آمارهای معنی دار می باشد. بیشترین طول ریشه در مرحله چهاربرگی مربوط به تلاقیهای سبلان x سرداری و امید x اروند بود (جدول ۳). اثرات SCA برای این تلاقیها معنی دار و مثبت و بطور قابل ملاحظه ای بیشتر از سایر تلاقیها بود (جدول ۵). متوسط طول ریشه در مرحله بخوشه رفتن برای F_1 های ارقام آذر، اروند و سرداری با هر یک از ۷ رقم دیگر بیشتر از سایر ارقام و بترتیب برابر ۴۲/۱، ۴۱/۸ و ۴۱/۷ سانتیمتر بوده است. اثرات GCA این ارقام نیز مثبت و معنی دار و بطور مشهودی بیشتر از سایر ارقام می باشد (جدول ۵). بیشترین طول ریشه در مرحله بخوشه رفتن مربوط به تلاقیهای سرداری x مغان، آذر x امید و آذر x سبلان بود، با این حال طول ریشه

F_1 های حاصل از سه والد با GCA بالا (آذر، ارونسدو سرداری) نیز زیاد بوده است. بالاترین اثر مثبت و معنی دار SCA مربوط به تلاقی سرداری x مغان می باشد و اثرات SCA برای تلاقیهای ارقام فوق الذکر نیز همگی مثبت و بالا بوده اند (جدول ۵).

میانگین وزن خشک ریشه هیبریدهای F_1 در مرحله چهاربرگی بین ۰/۰۲۴ تا ۰/۰۶۵ گرم و در مرحله بخوشه رفتن بین ۰/۲۲ تا ۲/۸۸ گرم متغیر بود (جدول ۳). متوسط وزن خشک ریشه در مرحله چهاربرگی برای F_1 ها ارقام سبلان و اروند با هر یک از ۷ رقم دیگر بترتیب ۰/۰۴۳ و ۰/۰۴۲ گرم بوده است. اثرات GCA برای رقم ارونسدو مثبت و معنی دار می باشد (جدول ۶). بالاترین

جدول ۵ - برآوردهای قابلیت ترکیب پذیری عمومی (GCA) و قابلیت ترکیب پذیری خصوصی (SCA) برای طول ریشه در مراحل چهاربرگی (بالای قطر) و بخوشه رفتن (پائین قطر)

والدها	اثرات SCA							اثرات GCA در مرحله چهاربرگی	
	آذر	اروند	اصفهان	امید	رشید	سبلان	سرداری		مغان
آذر	۰/۲۲				۰/۱۹	-۰/۰۷	-۰/۶۶	۱/۱۴	۰/۱۷
اروند	-۱/۵۲			۱/۶۲**	-۰/۸۱	-۱/۰۹	-۰/۵۳	-۰/۲۴	-۰/۸۳*
اصفهان	-۵/۰۲	۲/۹۳			۰/۰۸	-۰/۱۰	-۰/۳۴	۰/۶۶	۰/۱۷
امید	۵/۲۲	۰/۶۸	-۷/۵۶		-۰/۹۹	-۰/۱۰	-۰/۴۴	-۰/۹۴	-۰/۲۰
رشید	-۳/۰۶	-۶/۳۶*	۴/۱۴	۴/۳۹		۰/۱۲	۰/۶۳	۱/۶۵***	-۰/۲۷
سبلان	۶/۸۹*	۶/۱۰*	۲/۸۵	-۰/۹۰	۰/۰۶		۱/۵۸***	-۰/۳۵	۰/۰۳
سرداری	-۸/۰۷*	۱/۶۴	-۰/۸۶	۲/۳۹	۰/۶۰	-۴/۶۹		-۰/۲۴	۰/۶۷*
مغان	۵/۶۸	-۴/۳۶	۳/۶۴	-۴/۱۱	۰/۳۵	-۱۰/۱۹***	۹/۱۰***		-۰/۵۵
اثرات GCA در مرحله بخوشه رفتن	۱/۸۴	۱/۶۳	-۰/۳۶	۰/۳۹	-۰/۸۲	-۲/۰۳	۱/۴۳	-۲/۰۷	

* و **: بترتیب معنی دار در سطوح احتمال ۵ و ۱ درصد.

تلاقیها مثبت ومعنی دار وبیشتر از سایر تلاقیها است. نتایج حاصل مبین وجود تنوع ژنتیکی کافی برای خصوصیات ریشه در بین ارقام مورد بررسی است و در این میان قابلیت ترکیب پذیری عمومی از اهمیت بیشتری برخوردار می باشد. از آنجائی که قابلیت های ترکیب پذیری عمومی و خصوصی بترتیب بر حسب واریانس های ژنتیکی افزایشی و غیر افزایشی بیان وتفسیر می گردند، تفکیک واریانس تلاقیها به این دو جزء توصیفی از وضعیت ژنتیکی صفات را در ارقام مورد مطالعه در اختیار قرار داده است. همانگونه که ذکر گردید برای تعداد ریشه در دو مرحله رشد و وزن خشک ریشه در مرحله بخوشه رفتن واریانس GCA دو برابر واریانس BSA بوده

وزن خشک ریشه در مرحله چهاربرگی متعلق به تلاقیهای آروند x سبلان و رشید x مغان بود. اثرات SCA برای تلاقی امید x اصفهان و دوتلاقی فوق الذکر معنی دار و مثبت و نسبت به سایر تلاقیها بیشتر می باشد (جدول ۶). متوسط وزن خشک ریشه در مرحله بخوشه رفتن برای F_1 های ارقام امید و اصفهان بترتیب برابر بسا $1/83$ و $1/60$ گرم بوده است. اثرات GCA تنها برای این دو رقم مثبت ومعنی دار می باشد (جدول ۶) که مبین پتانسیل بالای این ارقام در برنامه های به نژادی برای افزایش وزن ریشه است. متوسط وزن خشک ریشه در مرحله بخوشه رفتن برای تلاقیهای امید x اصفهان، امید x آذر و امید x رشید بیشتر از سایر ارقام بود. اثرات SCA برای این

جدول ۶- برآورد های قابلیت ترکیب پذیری عمومی (GCA) و قابلیت ترکیب پذیری خصوصی (SCA) برای وزن خشک ریشه در مراحل چهاربرگی (بالای قطر) و بخوشه رفتن (پائین قطر)

والدها	اثرات SCA							
	آذر	اروند	اصفهان	امید	رشید	سبلان	سرداری	مغان
آذر	-0/10	-0/003	-0/011	0/011	0/003	0/009*	0/003	0/006
اروند	0/32	-0/011	0/001	-0/014	0/019**	0/008	-0/014	-0/0050
اصفهان	-0/30	0/20	0/45**	-0/002	0/003	0/003	0/016	-0/0004
امید	0/81**	-0/28	0/68**	0/006	0/067**	-0/004	-0/012	-0/0010
رشید	-0/17	-0/79	-0/64**	0/77**	-0/009	-0/007	0/25**	-0/0040
سبلان	-0/19	-0/17	-0/22	0/40	0/59**	-0/004	0/009*	0/0030
سرداری	-0/27	0/58*	-0/17	-0/83*	0/03	0/46*	0/001	-0/0006
مغان	-0/20	0/15	0/45*	-0/74*	0/21	0/07	0/19	0/0010
اثرات GCA در مرحله بخوشه رفتن	0/06	-0/16	0/29**	0/54**	-0/19	0/02	-0/06	-0/5

* و **: بترتیب معنی دار در سطوح احتمال 5 و 1 درصد

است، بنابراین استنباط می‌گردد که احتمالاً "نقش اثرات افزایشی ژنها در کنترل ژنتیکی این صفات مهمتر است". این مطلب مبین بازده بالا و پتانسیل انتخاب برای این خصوصیات است.

اگرچه برای اکثر صفات مورد مطالعه واریانس GCA بزرگتر از واریانس SCA بوده است، ولی با این حال معنی دار بودن واریانسهای SCA مبین این مطلب است که نمی‌توان اثرات غیرافزایشی (عمدتاً "غلبه جزئی") ژنها را نادیده گرفت. متوسط هتروزیس که بوسیله واریانس والدین در برابر تلاقیها بیان می‌گردد تنها در مرحله چهاربرگی و برای تعداد و وزن خشک ریشه معنی دار بوده است. با این حال می‌توان انتظار داشت که در جوامع در حال تفکیک حاصل از برخی از تلاقیها امکان انتخاب گیاهان مطلوب وجود داشته باشد. بعنوان مثال متوسط وزن خشک ریشه در مرحله چهاربرگی بسراي تلاقی اروند × سبلان برابر با ۰/۰۶ گرم می‌باشد که بیشتر از متوسط والدین (۰/۰۲ گرم) و حتی دو برابر متوسط والد برتر (۰/۰۳ گرم) است. از طرفی با توجه به اینکه استفاده از پدیده هتروزیس در گندم معمول نیست، حداقل انتظار می‌رود که می‌توان در بین نتایج حاصل از برخی از تلاقیها نسبت به انتخاب گیاهان مطلوب اقدام کرد و این صفات را در یک یا چند لاین تثبیت نمود.

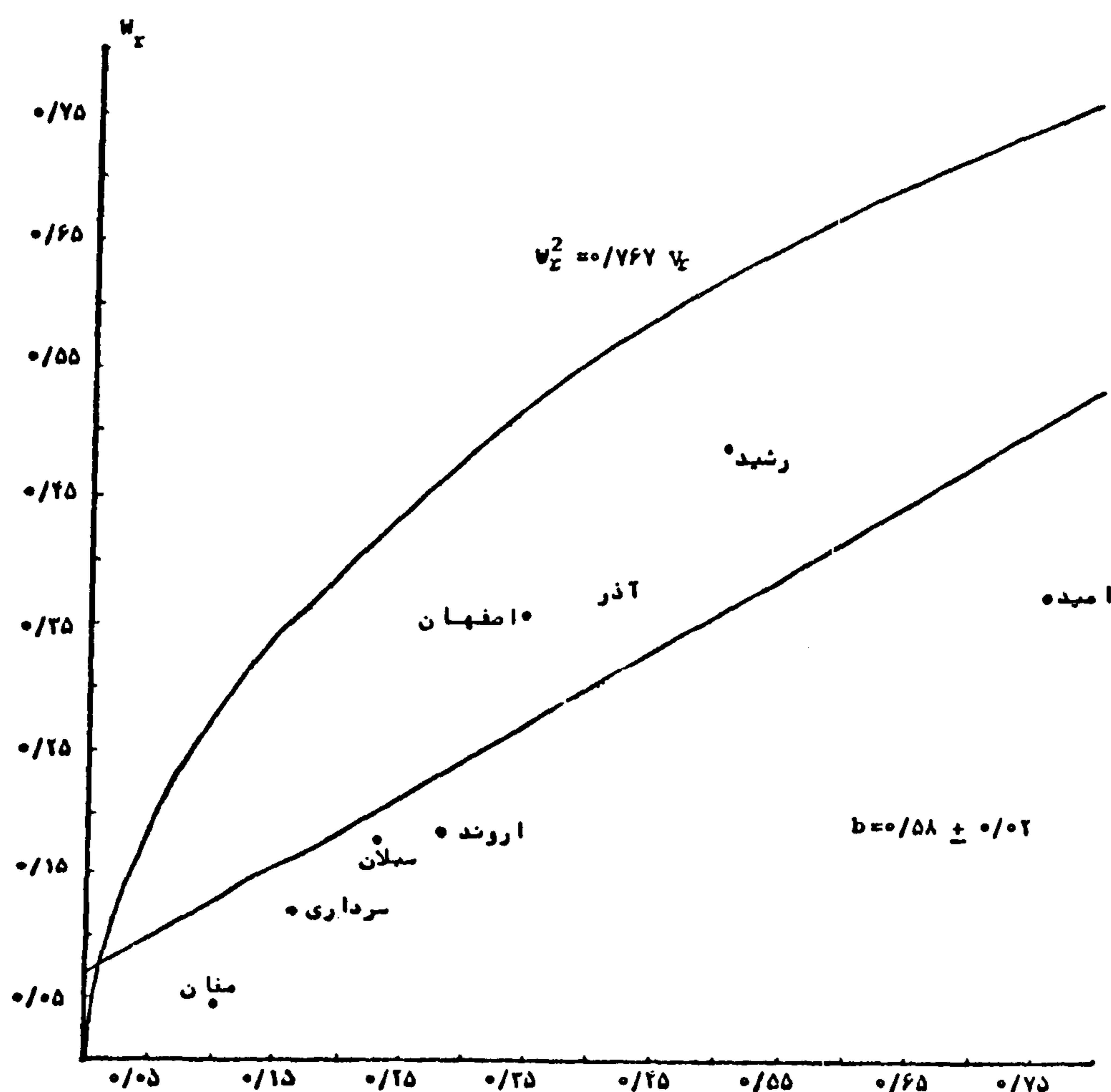
تجزیه و تحلیل تلاقیهای دی آلل به روش جینکز - هیمن برای وزن خشک ریشه در مرحله بخوشه رفتن اطلاعات بیشتری را در رابطه با ماهیت ژنتیکی این صفات در اختیار قرار داده است. نظریه اینکه ضریب رگرسیون ($b = 0/58$) مقادیر W_r (کو واریانس نتاج با والد مشترکشان) روی V_r (واریانس والد) بترتیب فاقد و واجد اختلاف معنی دار بایک و صفر بود، فرضیات مدل

جینکز - هیمن صادق می‌باشند. یکی از مهمترین این فرضیات عدم وجود اپیستازی یا اثر متقابل بین آللها در مکانهای ژنی مختلف است. عدم وجود اختلاف معنی دار بین صریب رگرسیون و یک نشان داد که اثرات ژنهای کنترل کننده این صفت افزایشی می‌باشند. از طرف دیگر خط رگرسیون مزبور محور W_r را در قسمت مثبت قطع نموده است (شکل ۱)، که این امر دلیل بوجود غلبه جزئی در کنترل ژنتیکی این صفت می‌باشد. این نتایج قبلاً نیز با توجه به دوبرابر بودن واریانس GCA نسبت به SCA و معنی دار بودن هر دو واریانس استنباط گردید بود. همچنین بزرگتر بودن پارامتر $D = 0/52$ از $H = 0/40$ و محاسبه درجه غلبه $(H_1/D)^2 = 0/88$ به ترتیب مبین وجود اثرات افزایشی ژنها و غلبه جزئی است که با نتایج تجزیه واریانس و تحلیل گرافیکی خط رگرسیون مطابقت دارد. بطور کلی چنین استنباط می‌شود که وزن ریشه در مرحله بخوشه رفتن از نظر ژنتیکی توسط هر دو اثرات افزایشی و غیرافزایشی (بجز اپیستازی) ولی با سهم بیشتر اثرات افزایشی ژنها کنترل می‌گردد. این مطلب مبین بازده بالا و پتانسیل انتخاب برای این خصوصیات است. بعنوان مثال رقم امید که در این مطالعه دارای بالاترین وزن خشک ریشه در مرحله بخوشه رفتن می‌باشد (۱/۸ گرم) و همچنین اثر GCA آن بیشتر از سایر ارقام بوده است (**۰/۵۴) می‌تواند

بعنوان والدی مطلوب انتخاب و با ارقام دیگری نظیر آذر، رشید و اصفهان تلاقی داده شود. بنابراین انتظار می‌رود که در بین نتایج حاصل از این تلاقیها گیاهانی با سیستم ریشه گسترده وجود خواهند داشت که می‌توانند منجر به تولید لاینهای مطلوبی گردند. قابل توجه است که اثرات SCA برای تلاقیهای امید با ارقام مزبور و میانگین وزن خشک این تلاقیها بزرگتر از سایر اثرات

و یا دورترین مختصات نسبت به منشأ بوده است. این خصوصیات و نزدیکی مختصات این رقم به محل دیگر تقاطع خط رگرسیون و سهمی محدودکننده نشان می‌دهند که رقم امید دارای حداکثر تعداد ژنهای مغلوب در کنترل ژنتیکی این صفت می‌باشد. در این بررسی اختلا بین مقادیر H_1 و H_2 تقریباً " برابر با صفر و نسبت H_1 به $4H_2$ که مساوی با حاصلضرب فراوانی آللهای غالب و مغلوب می‌باشد نزدیک به مقدار حداکثر آن یا $0/25$ بود. این نتایج نشان داد که فراوانی آللهای غالب و مغلوب در تمام مکانهای ژنی کنترل کننده این صفت

SCA و میانگینها بوده است که خود دلیل دیگری بر نتیجه گیری فوق است. پراکنندگی والد ها در طول خط رگرسیون (شکل ۱) نشان داد که در مجاورت منشأ مختصات، مغان نزدیک ترین رقم به محل تقاطع خط رگرسیون و سهمی محدود کننده می‌باشد و بعبارت دیگر دارای کوچکترین مقادیر V_r و W_r و یا حداکثر تعداد ژنهای غالب است. نزدیکی مختصات ارقام مغان، سرداری و سلان به یکدیگر مبین شباهت ژنوتیپی آنها برای وزن ریشه در مرحله بخوشه رفتن است. رقم امید دارای بزرگترین مقادیر V_r و W_r

شکل ۱- خط رگرسیون V_r (واریانس) روی W_r (کوواریانس) و سهمی محدودکننده و پراکنش والد ها برای وزن خشک ریشه در مرحله بخوشه رفتن

آللهای مغلوب است. از طرفی نسبت $4h^2$ به H_2 نشان می‌دهد که در کنترل ژنتیکی این صفت حداکثر ژن دارا اثر غالب می‌باشد. برآورد های وراثت پذیری عمومی و خصوصی وزن خشک ریشه در مرحله بخوشه رفتن بترتیب برابر با ۷۱ و ۵۵ درصد بود که باتوجه به وجود اثرات

تقریباً " یکسان و در حدود $0/5$ می‌باشد. مقدار عددی و علامت جبری $F = 0/08$ و نسبت:

$$\frac{(\sqrt{4DH_1 + F})}{(\sqrt{4DH_1 - F})} = 1/2$$

نیز نتیجه گیری فوق را تأیید می‌نمایند. علامت جبری منفی پارامتر $h = -0/25$ مبین وجود اثر افزایشی

استفاده از خصوصیات مرفولوژیکی همبسته با مقاومت به ورس و یا صفات ریشه بعنوان راه حل دیگری پیشنهاد گردیده است (۱۸، ۸، ۶ و ۱۹)، در این مطالعه علاوه بر صفات مورد بحث عملکرد دانه و خصوصیات مرفولوژیکی دیگری نیز اندازه گیری شده اند که همبستگی آنها با خصوصیات ریشه و امکان استفاده از آنها موضوع مقاله دیگری در این زمینه می باشد.

سپاسگزاری

هزینه های اجرای این طرح از محل اعتبار مسارات طرح های تحقیقاتی دانشگاه صنعتی اصفهان پرداخت شده است که بدین وسیله تشکر می شود.

افزایشی ژنها مؤید موثر بودن انتخاب برای این صفت است. یکی از مسائل عمده در مطالعه خصوصیات ریشه و انتخاب گیاهان مطلوب خصوصا " در نسلهای اولیه در حال تفکیک (F_2 تا F_5) که در آنها انتخاب بر مبنای تک بوته استوار می باشد این است که امکان بذرگیری از این گیاهان از بین می رود. البته این امر مشکلی را در مطالعه لاینهای خالص که بذر کافی از آنها در اختیار است بوجود نمی آورد. بنابراین بدیهی است که بایستی از روشهای به نژادی و گزینش دیگری استفاده نمود. بعنوان مثال آبیگوک و ملک گی (۱) پیشنهاد می نمایند که می توان از مقاومت به ورس در برابر باد طبیعی یا مصنوعی بعنوان معیار انتخاب برای سیستم گسترده ریشه استفاده نمود.

REFERENCES:

- 1 - Aycock, M.K. & C.G. Mckee. 1985. Genetic variability, heterosis, and combining ability estimates for root weights of Maryland tobacco. *Crop Sci.* 25: 143-147.
- 2 - Barbour, N.W., & C.F. Murphy. 1984. Field Evaluation of seedling root length selection in oats. *Crop.Sci.* 24: 165-169.
- 3 - Blum, A., W.R. Jordan, & G.F. Arkin. 1977. Sorghum root morphogenesis and growth. II. Manifestation of heterosis. *Crop Sci.* 17: 153-157.
- 4 - Brown, S.C., J.D. Keatinge, P.J. Gregory, & P.J.M. Cooper. 1987. Effects of fertilizer, variety and location on barley production under rainfed conditions in northern Syria. 1. root and shoot growth. *Field crops Res.* 16(1): 53-66.
- 5 - Carrigan, L., & K.J. Frey. 1980. Root volumes of Avena species. *Crop Sci.* 10: 407-408.
- 6 - Ekanayake, I.J., D.P. Garrity, T.M. Masajo, & J.C. O'Toole. 1985. Root pulling resistance in rice: Inheritance and association with drought tolerance. *Euphytica* 34: 905-913.
- 7 - Ekanayae, I.J., J.C. O'Toole, D.P. Garrity, & T.M. Masajo. 1985. Inheritance of root characters and their relations to drought resistance in rice. *Crop Sci.* 25: 927-933.
- 8 - Corny, A.G., & H. Patyna. 1981. Genetic variation of the seedling shoot and root system and its relationship with adult plant characters in spring barley. *Genet. Pol.* 22: 419-427.

- 9 - Griffing, B. 1956 a. A generalized treatment of the use of diallel crosses in quantitative inheritance. *Heredity* 10: 31-50.
- 10- Griffing, B. 1956 b. Concept of general and specific combining ability in relation to diallel crossing systems. *Aust. J. Biol. Sci.* 9: 463-493.
- 11- Hallaure, A.R., & J.B. Miranda, Fo. 1982. Quantitative genetic in maize breeding. The Iowa State Univ. Press. Ames, Iowa.
- 12- Hurd, E.A. 1976. Plant breeding for drought resistance. P. 317-354. In T.T. Kozlowski (ed.) *Water deficits and plant growth*. Academic Press. New York.
- 13- Jenison, J.R., D.B. Shank, & L.H. Penny. 1981. Root characteristics of 44 maize inbereds evaluated in four environments. *Crop Sci.* 21: 233-237.
- 14- Jinds, J.L., & B.J. Hayman. 1953. The analysis of diallel crosses. *Maize Genet. Coop. Newsl.* 27: 48-54.
- 15- Monyo, J.H., & W.J. Whittington. 1970. Genetic analysis of root growth in wheat. *J. Agr. Sci.* 74: 329-338.
- 16- Nagarajah, S., & G.B. Ratnasuriya. 1981. Colonial variability in root growth and drought resistance in tea (Camellia sinensis). *Plant Soil* 60: 153-155.
- 17- Nour, A-E.M., & D.E. Weibel. 1978. Evaluation of root characteristics in grain sorghum. *Agron. J.* 70: 217-218.
- 18- Pederson, G.A., R.R. Hill, Jr., & W.A. Kendall. 1984. Genetic variability for root characters in alfalfa populations differing in winterhardiness. *Crop Sci.* 24: 465-468.
- 19- Pederson, G.A., W.A., Kendall, & R.R. Hill. Jr. 1984. Effect of divergent selection for root weight on genetic variation for root and shoot characters in alfalfa. *Crop Sci.* 24: 570-573.
- 20- Richard, R.A., & J.B. Passioura. 1981. Seminal root morphology and water use of wheat. 1. Environmental effect. *Crop Sci.* 21: 249-252.
- 21- Robertson, B.M., J.G. Waines, & B.S. Gill. 1979. Genetic variability for seedling root number in wild and domesticated wheats. *Crop Sci.* 19: 843-847.
- 22- Tupitsyn, N.V., G.A. Zeibert, & A.K. Lyashok, 1986. Water uptake by the root system of the spring wheats botanicheskaya 3 and Orenburgskaya 7 in relation to their drought resistance. *Plant Breed. Abs.* 57(9). P. 815.

Genetic Evaluation of Root Characteristics in Winter
Wheat (Triticum aestivum L.).

A. REZAI

Assistant Professor, Department of Agronomy, College of Agriculture,
Isfahan University of Technology, Isfahan, Iran.

Received for Publication, April 29, 1989.

ABSTRACT

Diallel crosses involving 8 wheat cultivars were used to study the root number, length, and dry weight in two growth stages (four leaf and heading date) and to estimate the general and specific combining abilities (GCA and SCA) and the type of genetic effects for these traits. Data were analyzed according to methods of Hallaure and Miranda and also model 1 of Griffing's method 4. Also the Jinks-Hayman analysis was used to estimate the genetic parameters for root dry weight in heading stage.

The GCA and SCA mean squares were statistically significant for most traits. With the exception of root length, the GCA variances for all other characters were 2 times larger than the SCA variances. Therefore, it was concluded that both additive and non-additive genetic effects contributed to the expression of these traits, but the contribution of additive effects was of more importance. According to the GCA effects, Isfahan, Sardary, and Arvand cultivars were considered to be the potential parents for improving root number, length, and dry weight at four leaf stage, respectively. Also Moghan, Azar, and Omid were the best cultivars for improving these traits at heading date, respectively. According to the SCA effects, the crosses of Arvand \times Sardary, Moghan \times Rashid, and Omid \times Isfahan were the potential crosses to improve these characteristics at four leaf stage, respectively. Finally, the crosses of Moghan \times Azar, Sardari \times Moghan, and Omid \times Rashid were the best crosses for improving root number, length, and dry weight at heading date. Root dry weight at heading stage is genetically controlled by additive and partial dominance effects. Omid and Moghan appeared to have the most recessive and dominant genes, respectively. The additive gene action and the high heritability estimates revealed the effectiveness of selection for root dry weight at heading stage.